

## XXIV.

## Betænkning

over

Forslag til Lov om Børne- og Opdragelseshjemmet „Himmelbjerg-  
gaardens“ Overgang til en selvejende Stiftelse.

(Afgiven af Folketingets Finansudvalg den 13. Februar 1903.)

I Anmærkningerne til Lovforslaget anføres, at da afdøde Forstander Budde i 1896 stod i Begreb med at oprette et nyt Hjem for vanskelige og straffede Børn, blev det fra sagkyndig Side anset for meget ønskeligt, om det maatte lykkes ham at realisere Planen.

Det havde nemlig vist sig, at de da bestaaende Anstalter med dette Formaal til Stadighed vare overfyldte, saa det havde sin store Vanskelighed at faa Børn anbragt i saadanne Hjem, i alt Fald ikke førend efter længere Tids Forløb. Forholdene i saa Henseende have sikkert ikke forbedret sig siden, hvilket jo ogsaa den store Udvidelse af Hjemmet paa Himmelbjerggaarden i Aarenes Løb bærer Vidnesbyrd om. Det maa derfor snarere siges, at Trangen til saadanne Pladser, hvor forsømte Børn kunne anbringes, er stigende.

Gaaende ud herfra og i Erkendelsen af, at Samfundet har en Pligt til at sørge for, at der findes et tilstrækkeligt Antal Hjem, hvor saadanne forsømte Børn kunne anbringes og faa en Opdragelse, der kan give Haab om, at de kunne blive gode Borgere, maa Udvalget anbefale, at Hjemmet paa Himmelbjerggaarden maa blive ved at bestaa og virke efter sit Formaal.

Hvorledes dette skal ske, derom har der i Udvalget været noget delte Meninger.

En Del af Medlemmerne ere mest stemte for, som Forholdene nu ere, at slutte sig til Lovforslaget, saaledes at Hjemmet gaar over til at blive en selvejende Stiftelse, andre mene, at det bør gaa over til at blive en ren Statsanstalt, og atter andre ville foretrække, at Hjemmet, som hidtil blev ved at være i privat Eje med et aarligt Tilskud fra Statskassen. Om dette sidste Standpunkt kunde de fleste Medlemmer maaske have samlet sig, hvis der var nogen som helst Udsigt til at finde en Køber, der egnede sig til at lede et saadant Hjem, og som tillige raadede over den fornødne Kapital, men da dette neppe er Tilfældet og da Spørgsmaalet trænger til en snarlig Løsning, indstiller *Flertallet* Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Endnu skal bemærkes, at i Slutningen af Anmærkningerne til Lovforslaget nævner Ministeriet som Udvej til at dække det paaregnede yderligere Underskud ved Stiftelsens Drift, enten at forøge Statens Tilskud med 4,500 Kr. aarligt eller at forhøje Plejelønnen fra 150 Kr. til 190 Kr. Med Hensyn hertil er *Flertallet* ligesom Ministeriet mest tilbøjeligt til at vælge den sidste Udvej.